

Arrest

nr. 314 897 van 16 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN RISSEGHEM
Messidorlaan 330
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 16 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat C. VAN RISSEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker komt volgens zijn verklaringen België binnen op 5 mei 2021 en dient de volgende dag een verzoek om internationale bescherming in.

Op 3 augustus 2022 wordt hij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 5 oktober 2023 een beslissing waarbij aan verzoeker internationale bescherming wordt geweigerd en zijn verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren in Elbasan (Albanië) en u beschikt over de Albanese nationaliteit. Rond 2004 raakten uw beide ouders hun werk kwijt. U zat reeds in een moeilijke thuissituatie. Zo had uw vader een alcoholprobleem, was hij razend jaloers en werden u, uw broer en moeder vaak geslagen. Uw

vader ging meer en meer schulden aan om zijn alcoholgebruik te kunnen betalen, terwijl uw moeder met de dag depressiever werd. Naast haar depressie had uw moeder ook nog andere medische problemen. Uw broer werd ook invalide verklaard omwille van zijn depressie. U werkte op dat moment als 13-jarige in een textielfabriek om thuis te kunnen bijdragen. Echter verdiende u veel te weinig om uw familie te helpen. U passeerde vaak aan een park waar u drugsdealers zag. Jullie konden op dat moment jullie huis verliezen aangezien de lening niet werd afbetaald. U sprak iemand aan in het park en toonde interesse om te helpen dealen. Op deze manier zou u uw familie wat kunnen helpen. U begon te dealen in parken, restaurants, bars en clubs. Uw cliënteel groeide. Tot u drie keer gearresteerd werd door de anti-drugsbrigade. Er werd u gevraagd waar u de drugs vandaan had en u werd handhandig aangepakt, maar u kon niets zeggen omdat u de dealer nog meer vreesde dan de politie. U werd vrijgelaten omdat er geen bewijzen waren. Door het drugs dealen kon u de lening afbetalen en de medicatie voor uw moeder en broer betalen. In het jaar 2009 kwam uw moeder te overlijden. U twijfelde om terug naar uw oude job in de textielfabriek te gaan aangezien de lening afbetaald was, en uw moeder nu niet langer medicatie nodig had. Toch vond u het moeilijk om van het geld af te stappen. Op een avond in 2009 vielen twee gewapende mannen uw huis binnen. Ze vroegen aan uw familie waar u was. Deze inval liet zo'n grote indruk na dat uw zussen R.(...) en A.(...) besloten het land te verlaten. Ook jij ging naar Griekenland om even onder de radar te verdwijnen. Na een week in Griekenland ging u naar Prilep, Noord-Macedonië waar u verbleef op een boerderij. Na een maand verliet u ook Macedonië en ging u terug naar Durrës waar u drie maanden in een hotel verbleef als toerist. Na die drie maanden keerde u in 2010 terug naar Elbasan en trok u terug in de woning van uw vader. U begon terug te werken in de textielfabriek. U kon er op dat moment een rustig leven leiden en kende geen problemen.

In 2017 belde uw zus met de vraag of haar dochter, genaamd X.(...), bij jullie was. Uw zus was onrustig aangezien het nu al avond was en zij nog niet thuis was. U vertelde dat u X.(...) niet gezien had waarop u vroeg aan uw zus of jullie niet beter naar de politie zouden stappen. Uw zus vroeg nog even te wachten. Niet veel later belde X.(...) naar uw zus met de info dat ze bij de jongen was van wie ze houdt en ze morgen zal langskomen met hem. U was aanwezig toen X.(...) langskwam. U herkende de jongen en was er bijna zeker van dat hij ooit dealde met u. U reageerde onmiddellijk en zei dat dit geen goeie jongen voor X.(...) was, maar uw zus wou hem een kans geven. De jongen, genaamd D.(...) maakte veel mooie beloften en uw zus ging akkoord met de relatie. Na een tijdje informeerde X.(...) haar moeder dat zij naar Kosovo zou gaan met D.(...) om er te gaan werken. De eerste maand was er nog geregeld contact, maar na zes maanden verdween elk contact. Jullie stapten naar de politie in Albanië om aangifte te gaan doen van haar verdwijning. Maar het was pas toen uw zus in Frankrijk naar de politie stapte dat X.(...) gevonden werd door de Kosovaarse politie waar bleek dat zij in de prostitutie tewerkgesteld was. X.(...) werd naar een jeugdinstituut gebracht en D.(...) werd in Kosovo veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf. Na zes maanden kwam u D.(...) tegen in Elbasan. U was op dat moment koffie aan het drinken met de broer van uw schoonzus, genaamd R.(...) T.(...). Dit was in het jaar 2018. U werd langs achteren met een mes aangevallen door D.(...). R.(...) sprong recht om u te verdedigen wat leidde tot een schermutseling. De politie kwam er bij en u werd naar het ziekenhuis gebracht. R.(...) en D.(...) werden naar het politiekantoor gebracht, waar u later ook uw verhaal mocht doen. D.(...) draaide het verhaal om en vertelde dat jullie hem hadden aangevallen. D.(...) dreigde ook R.(...) te vermoorden in het bijzijn van de politie. U zei tegen de politie dat ze beter de camerabeelden zouden bekijken in het café om te zien dat jullie niets gedaan hadden. De politie ondernam geen stappen en uiteindelijk werd iedereen vrijgelaten. U besloot hierdoor Albanië te verlaten.

In september 2018 verliet u Albanië en ging u naar Frankrijk waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. In Frankrijk kreeg u een negatieve beslissing, maar toch besloot u er te blijven. Zo kreeg u een relatie met een meisje en probeerde u via haar een verblijfsvergunning te bekomen. Zij gebruikte echter zodanig veel drugs dat u het beter vond de relatie te beëindigen waarna u naar België kwam.

In 2019 of 2020 vielen twee personen met wapens jullie woning binnen. Ze zochten u en vroegen naar uw adres. Uw vader zei dat hij niet op de hoogte was van uw verblijfplaats. Hierdoor werd uw vader met geweld aangepakt. Hij ging daarna naar het ziekenhuis voor verzorging. In 2021 werd R.(...) T.(...) dood teruggevonden. Hoewel de Albanese autoriteiten zeggen dat het zelfmoord was, hecht u daar geen geloof aan en denkt u dat hij vermoord werd door D.(...). In 2021 kwam ook uw vader te overlijden.

Op 6 mei 2021 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u vermoord te worden door D.(...), de vroegere schuldeisers van uw vader, of mensen uit het drugsmilieu.

In Albanië werd uw neefje R.(...) K.(...) (O.V. [...]) aan de schoolpoort bedreigd. Zo kreeg hij vragen waar u en uw zussen verbleven. Daardoor kwam uw neefje R.(...) naar België en zorgt u voor hem. Ook uw neefje R.(...) diende een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming leggen jullie neer: een kopie van het paspoort van E.(...), een kopie van de identiteitskaart van R.(...), een kopie van het persoonscertificaat van R.(...), een kopie van een attest van de familiesamenstelling, twee artikels omtrent het overlijden van E.(...) T.(...) dd. 16 april 2021, een foto van E.(...) T.(...) en E.(...), het Facebookprofiel van E.(...) T.(...), foto's van het grafzerk van E.(...) T.(...), een kopie van de invaliditeitskaart van A.(...) K.(...), een kopie van het medisch attest zus A.(...), een kopie van het medisch attest van M.(...) en een kopie van de geboorteakte van M.(...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren. Hoewel uw advocaat op 22 april 2021 een mail stuurde waarbij ze vroeg of uw persoonlijk onderhoud kon uitgesteld worden met twee maanden omdat u dringend nood had aan psychologische hulp (zie mail dd. 22.04.2021), volgde er echter enkel een medisch attest die uw afwezigheid wettigde voor de dag van het persoonlijk onderhoud. Het CGVS mocht geen attesten ontvangen die een bepaalde nood of psychologische moeilijkheden van uw kant staaften.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u vermoord te worden door D.(...), de vroegere schuldeisers van uw vader, of mensen uit het drugsmilieu (CGVS E.(...), p. 9).

Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen met D.(...), zijn handlangers of de vroegere schuldeisers van uw vader geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict is immers louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard.

Betreffende uw nood aan subsidiaire bescherming moet erop gewezen worden dat u verschillende tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen aflegt waardoor er geen geloof gehecht wordt aan uw problemen zoals u die weergeeft. Niet enkel spreekt u zichzelf constant tegen, maar springt u ook van de hak op de tak en past u uw verklaringen meermaals aan.

Vooreerst slaagt u er niet in duidelijk te maken wie exact u dient te vrezen (CGVS E.(...), p. 9). U verklaart het zelf ook niet goed te weten en wijst u naar verschillende partijen waaronder de schuldeisers van uw vader, D.(...) en de mensen waarmee u vroeger dealde (CGVS E.(...), p. 9).

Betreffende uw vrees die u koestert ten opzichte van de vroegere drugsdealers waarmee u samenwerkte kan opgemerkt worden dat u niet aannemelijk maakt dat u tot op heden problemen met hen zou kennen. Zo slaagt u er niet in te verduidelijken waarom u een actuele vrees voor hen zou hebben. Als verklaring werpt u op dat u heel goed was in het dealen en door te stoppen zij nu vele verliezen leden (CGVS E.(...), p. 10-11).

Echter blijkt uit uw verklaringen dat u stopte met dealen in 2009 of 2010 en daarna ook geen problemen meer heeft gekend (CGVS E.(...), p. 6-7). Zo verklaart u dat u geen enkel probleem meer heeft gekend en u ging werken in een textielbedrijf (CGVS E.(...), p. 4,7). Hiermee geconfronteerd verklaart u dat zulke zaken niet vergeten worden (CGVS E.(...), p. 11), wat opnieuw een loutere speculatie is van langs uwer kant. Wanneer u wordt gevraagd of u indicaties heeft dat mensen uit uw drugsverleden op zoek zijn naar u, vermijdt u de vraag en haalt u aan geen garanties te hebben, waarna u terug uw andere problemen met de schuldeisers en D.(...) herhaalt (CGVS E.(...), p. 11). U herhaalt nogmaals dat in 2009 of 2010 twee gemaskerde personen bij jullie langskwamen op zoek naar u (CGVS E.(...), p. 11). Wanneer u wordt gevraagd of u hier van aangifte heeft gedaan, antwoordt u bevestigend (CGVS E.(...), p. 11). Echter legt u geen enkel bewijs voor van deze aangifte of klacht, volgens u omdat u dat niet krijgt in Albanië (CGVS E.(...), p. 11). Gevraagd wat de politie toen heeft gedaan, antwoordt u 'niets' en vertelt u dat de politie geen verdere informatie heeft kunnen verstrekken en er niemand werd gearresteerd (CGVS E.(...), p. 12). Het mag een raadsel heten hoe u dit weet daar uit uw verklaringen blijkt dat uw vader niet meer terugging om de klacht verder op te volgen (CGVS E.(...), p. 12). Wanneer u wordt gevraagd waarom u dan terug thuis ging wonen nadat twee personen uw vader en zussen hadden bedreigd, antwoordt u dat u daarna geen problemen meer heeft gekend (CGVS E.(...), p. 12), wat alleen maar bevestigt dat u geen huidige vrees dient te koesteren ten opzichte van het drugsmilieu waar u vroeger bij betrokken was. Dat u zo snel, drie à vier maanden, na uw vertrek, terug thuis ging wonen is een houding die niet in overeenstemming is met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming (CGVS E.(...), p. 6-7). Uw vergoelijking dat u dacht dat het ergste voorbij zou zijn, en alles vergeten zou zijn kan niet gelden als afdoende reden (CGVS E.(...), p. 7) U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Albanië problemen zou kennen wegens uw drugsverleden en de mensen met wie u bijna 15 jaar geleden samenwerkte.

In verband met uw vrees tegenover de persoon die u als D.(...) benoemt, dient opgemerkt te worden dat u hier evenmin het CGVS van overtuigt een reële vrees te koesteren. Zo zijn uw verklaringen warrig en onduidelijk. Eerst en vooral voegt u plots toe dat het evengoed D.(...) kon geweest zijn die langskwam bij u thuis en die uw vader had bedreigd (CGVS E.(...), p. 12). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen dat dit in 2009 afspeelde en u op dat moment niet deze problemen met D.(...) had, voegt u toe dat u niet weet of u

dit al gezegd had, maar dat er nog eens mensen met wapens naar uw ouderlijke woning kwamen (CGVS E.(...), p. 12). Gevraagd wie langskwam, antwoordt u dat het opnieuw twee mensen waren in 2019 of 2020 (CGVS E.(...), p. 13). Dat u plots zaken aanpast en begint toe te voegen doet vooreerst al wenkbrauwen fronsen. Volgens u ging uw vader opnieuw aangifte doen bij de politie, maar zijn er opnieuw geen bewijzen hiervan (CGVS E.(...), p. 13). U spreekt ook over een medisch attest aangezien uw vader gewond raakte (CGVS E.(...), p. 13), maar ook dit legt u niet voor. Dat u de achternaam van D.(...) niet meer weet komt alvast ook uw geloofwaardigheid niet ten goede (CGVS E.(...), p. 7).

Uw hypothese dat uw schoonbroer R.(...) T.(...) vermoord werd door D.(...) (CGVS E.(...), p. 9) kunt u evenmin hard maken. Dat het volgens u belachelijk is dat R.(...) zelfmoord pleegde omdat u hem kende en u weet dat hij zoiets niet zou doen kan niet gelden als bewijs dat D.(...) R.(...) zou vermoord hebben (CGVS E.(...), p. 9).

Daarnaast stemmen uw verklaringen helemaal niet overeen met de verklaringen die uw neef R.(...) aflegt tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Niet enkel zijn de verklaringen die uw neef aflegt even verwarrend als uw eigen verklaringen, maar ze zijn tevens compleet onaannemelijk. Zo hangt R.(...) een heel ander verhaal op dan u. Terwijl u vertelt dat R.(...) werd lastiggevallen door twee personen aan de schoolpoort, vertelt u helemaal niets over de drie bezoeken die R.(...) kreeg aan de schoolpoort, het mesincident aan de schoolpoort waardoor R.(...) T.(...) overleed, noch het bezoek van gemaskerde mannen bij R.(...) thuis. Deze vaststellingen zetten alvast jullie geloofwaardigheid verder op de helling (CGVS R.(...); CGVS E.(...)).

Er kan nog opgemerkt worden dat R.(...) zelf niet blijkt te weten wie de personen waren die hem aanspraken maar hij vermoedt dat het te maken kan hebben met de persoon met wie X.(...) een relatie had (CGVS R.(...), p. 12). Uw neefje noemt nergens de naam D.(...) (CGVS R.(...), p. 12). U weet ook niet wie deze mensen zijn, en verklaart dat het personen kunnen zijn die banden hebben met D.(...), maar evengoed schuldeisers van uw vader of personen uit het vroegere drugsmilieu kunnen zijn (CGVS E.(...), p. 10). Wanneer aan uw neefje wordt gevraagd of hij niet eens met u besproken heeft wie deze mensen zijn, antwoordt hij dat jullie daar niet hebben aan gedacht (CGVS R.(...), p. 12). In verband met de incidenten aan zijn school, vertelt uw neef R.(...) dat hij drie keer aangesproken werd op school door mannen die informeerden naar uw verblijfplaats (CGVS R.(...), p. 7-9). De tweede keer werd hij bedreigd met een mes aan school (CGVS R.(...), p. 9). Hier kwam geheel toevallig zijn oom R.(...) T.(...) voorbij en kwam hij tussen. Hierbij werd hij volgens uw neefje verwond en overleed hij aan zijn verwondingen in het ziekenhuis (CGVS R.(...), p. 7-8). Hier zijn verschillende zaken op te merken die jullie geloofwaardigheid niet ten goede komen. Zo vertelt uw neefje R.(...) dat hij na de mesaanval op R.(...), gewoon naar huis ging en thuis niets vertelde aan zijn ouders (CGVS R.(...), p. 7, 9). Volgens uw neef zei hij niets omdat hij dacht dat het nu zou ophouden en hij dacht dat R.(...) slechts een klein wondje had (CGVS R.(...), p. 9). Nochtans verklaart hij ook dat er heel wat bloed was (CGVS R.(...), p. 10). Het is ongeloofwaardig dat R.(...) T.(...) wordt neergestoken aan de school van R.(...) nadat uw neef zelf werd bedreigd, maar dit thuis niet meedeelt aan zijn ouders omdat hij het als niet ernstig beschouwde. Dit is erg onaannemelijk. Wanneer uw neefje wordt geconfronteerd met deze bizarre verklaringen antwoordt hij dat hij schrik had en in shock was, waardoor hij dit thuis is vergeten vertellen (CGVS R.(...), p. 9-10). Ook aan deze vergoelijking kan geen geloof gehecht worden. Dit is echter niet het enige bizarre aan zijn verklaringen. Ook wat daarna gebeurde doet wenkbrauwen fronsen. Zo stellen R.(...) zijn ouders nauwelijks vragen in verband met de mesaanval op school (CGVS R.(...), p. 11). Hij verklaart hierover dat zijn ouders vroegen wie het gedaan heeft, maar ze daarna geen vragen stelden (CGVS R.(...), p. 11). Dat de ouders van R.(...) geen vragen stellen bij een mesaanval gericht tegen hun eigen zoon waarbij een familielid komt te overlijden is frappant. Het is tevens bizar dat R.(...) gewoon blijft naar school gaan tot hij een derde keer wordt aangesproken (CGVS R.(...), p. 12). De verklaringen van R.(...) houden geen steek. Hoewel R.(...) verklaart dat dit incident op het nieuws was, wordt dit opnieuw niet gestaafd met de nodige documenten (CGVS R.(...), p. 10, 16). Daarnaast verklaart R.(...) dat de politie aanwezig was op school na het incident en de plaats van het delict omsingeld was (CGVS R.(...), p. 11). Dan is het vreemd dat de politie niet langskwamen bij R.(...) en hij niet betrokken was bij het politieonderzoek (CGVS R.(...), p. 16). Nochtans vond het incident plaats aan school, waarbij omstaanders de politie en ambulance belden (CGVS R.(...), p. 7, 9, 16). Dat de politie dan geen onderzoek voert en R.(...) niet zouden ondervragen is vreemd. Het is daarnaast nog vreemder dat uw neefje of zijn ouders zelf niet naar de politie stappen om het onderzoek te vergemakkelijken (CGVS R.(...), p. 16). Zo was uw neefje het doelwit en oorzaak van de mesaanval. R.(...) verklaart hierover dat zijn oma schrik had, maar dan is het vreemd dat hij niet veel later wel naar de politie stapt (CGVS R.(...), p. 17). Bovendien kan het niet gelden dat jullie geen enkel document voor kunnen leggen die jullie problemen kunnen staven. U vertelt hierover dat u misschien een verzoek kan indienen bij het commissariaat van Elbasan om documenten op te vragen (CGVS E.(...), p. 18). Nochtans verliet u Albanië in 2018 (CGVS E.(...), p. 8, 18). U had ruim de tijd om een dergelijke aanvraag in te dienen. Ook R.(...) haalt aan verschillende keren met zijn ouders naar de politie te zijn gestapt, maar ook hij kan geen enkel bewijs hiervan voorleggen (CGVS R.(...), p. 13). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of R.(...) zijn ouders documenten zouden kunnen bekomen in verband met deze klachten die in het verleden volgens hen werden ingediend bij de Albanese politie (CGVS R.(...), p. 13), maar tot op heden heeft het CGVS niets mogen ontvangen. De vaststelling dat jullie beide er niet in slagen documenten voor te leggen die jullie problemen in Albanië kunnen staven komt tevens jullie geloofwaardigheid niet ten goede.

Het meest opvallende is uiteraard dat R.(...) dit incident situeert kort voor zijn vertrek in 2022 (CGVS R.(...), p. 5, 18), maar volgens het nieuwsbericht werd het lichaam van E.(...) T.(...) gevonden op 16 april 2021. Ook het graf waarvan jullie een foto voorleggen staat als overlijdensdatum 17 april 2021. Nochtans heeft R.(...) volgens zijn verklaringen Albanië verlaten in april of juni 2022, dus ruim een jaar na de dood van E.(...) T.(...) en dateert R.(...) zijn verzoek om internationale bescherming van 5 juli 2022 (CGVS R.(...), p. 5, 18). Er is geen afdoende reden die kan verklaren waarom E.(...) T.(...) zijn lichaam reeds in april 2021 gevonden werd, maar volgens uw neefje R.(...) de bedreigingen aan de schoolpoort en de moord op E.(...) dateren van rond april-mei 2022 (CGVS R.(...), p. 8). Volgens R.(...) stierf E.(...) in januari 2022 (CGVS R.(...), p. 18), wat ook helemaal niet blijkt te kloppen met de artikels en de foto van het graf van E.(...). Uw neefje weet niet wat te zeggen nadat hij geconfronteerd wordt met deze vaststelling en zijn verklaringen die niet met elkaar vallen te verenigen (CGVS R.(...), p. 18). Bovendien spreekt het artikel over verdrinking en dat zijn lichaam gevonden werd in het water. Ook dit stemt niet overeen met R.(...) zijn verklaringen dat hij stierf in het ziekenhuis (CGVS R.(...), p. 9-11, 16). R.(...) verklaart dat de media foutieve zaken schreef met betrekking tot zijn dood en dat dit een vergissing was van de media (CGVS R.(...), p. 16). Nochtans staat in het artikel dat zijn familieleden zouden hebben verklaard dat hij aan een depressie leed, en ze al één maand geen contact hadden gehad met hem (zie bijlages). Ook dergelijke onaannemelijke verklaringen kunnen niet overtuigen. Daarnaast slaagt R.(...) ook niet te verduidelijken waarom de media hierover zou liegen en wat ze hierbij winnen (CGVS R.(...), p. 17). Bijgevolge kan er geen geloof gehecht worden aan de bedreigingen aan het adres van R.(...) en de moord E.(...) T.(...).

Daarnaast haalt R.(...) aan dat er niets meer gebeurd is sinds zijn vertrek uit Albanië (CGVS R.(...), p. 14). Dat deze mensen eerst thuis de opa met geweld aanpakken, en nu niets meer van zich laten horen is tevens een bizarre manier van werken. Evenmin heeft uw neefje enig idee wat voor problemen u heeft gekend in Albanië (CGVS R.(...), p. 15). Hij vertelt dat u problemen had met de smokkelaars van X.(...), maar voor de rest kan hij niets vertellen over wie ze waren en welke incidenten er zijn voorgevallen (CGVS R.(...), p. 14-15). Opnieuw haalt hij aan dat jullie er niet aan gedacht hebben dit te bespreken (CGVS R.(...), p. 15). Nochtans verblijven jullie in hetzelfde centrum en werd uw neefje volgens jullie verklaringen bedreigd omwille van uw problemen (CGVS R.(...), p. 15). Dat u uw neefje het land doet verlaten, maar hem dan niet inlicht over uw problemen is onaannemelijk. Daarnaast was uw neefje ook al in België op het moment van uw persoonlijk onderhoud (CGVS E.(...), p. 9), waardoor er van u verwacht kan worden op de hoogte te zijn geweest van de bedreigingen die uw neefje ontvangen heeft, wat ook niet het geval was zoals reeds hierboven beschreven. Uiteindelijk was het omwille van de bedreigingen dat u de inschatting maakte dat het voor R.(...) niet langer veilig was in Albanië en hem naar hier bracht. Dit haalt het geloof in jullie asielrelaas volledig onderuit.

Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat uw neefje R.(...) niet weet waar jullie nicht X.(...) nu is (CGVS R.(...), p. 15). Hij verklaart niet te weten of zij nu nog steeds bij die personen is, of zij weg is (CGVS R.(...), p. 15). Volgens hem weet de familie ook niets (CGVS R.(...), p. 15). Volgens uw verklaringen is X.(...) nochtans getrouwd met een andere man, en woont zij in Elbasan (CGVS E.(...), p. 17; CGVS R.(...), p. 15). Hiermee geconfronteerd antwoordt R.(...) dat dit inderdaad klopt (CGVS R.(...), p. 15-16). Waarom R.(...) deze informatie zou achterhouden is onduidelijk en komt alleen jullie geloofwaardigheid omtrent het beeld die jullie schetsten niet ten goede.

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade heeft bij terugkeer naar Albanië omwille van problemen met D.(...) of de drugsdealers uit uw verleden.

Betreffende uw vrees voor de schuldeisers van uw overleden vader kan opgemerkt worden dat u niet aannemelijk maakt dat u enige vrees dient te koesteren ten opzichte van de schuldeisers van uw vader (CGVS E.(...), p. 9). U schetst louter hypothesen en u benadrukt dat dit een mogelijkheid is. U vertelt dat uw vader vele schulden had, en het logisch is dat na zijn overlijden ze u nu zullen opzoeken om deze schulden af te lossen (CGVS E.(...), p. 9-10). U heeft echter geen enkele indicatie hieromtrent. Evenmin kunt u concretiseren wie de schuldeisers zijn en haalt u aan dat het er veel zijn, waaronder zijn schulden in de supermarkt en café, maar u het eigenlijk niet weet aangezien u de laatste twee jaar van zijn leven niet aanwezig was in Albanië (CGVS E.(...), p. 9-10). U haalt aan dat uw vader gestorven is door de stress en depressie van de schuldeisers die de schulden kwamen opeisen (CGVS E.(...), p. 10). Hierbij kan worden opgemerkt dat uw vader niet kwam te overlijden door rechtstreekse tussenkomst van deze schuldeisers, maar hij een natuurlijke dood stierf. Wanneer u wordt gevraagd of deze personen u ook hebben bedreigd, antwoordt u bevestigend dat u de hoofdpersoon was die ze zochten en u niet beschermd wordt (CGVS E.(...), p. 10). Wanneer u verschillende malen wordt gevraagd op welke manier u bedreigd werd door de schuldeisers, geeft u uiteindelijk toe niet zelf bedreigd te zijn geweest aangezien u sinds 2018 in Frankrijk bent (CGVS E.(...), p. 10). U baseert zich op een telefoontje van uw vader voor zijn overlijden waarbij hij u vroeg niet terug te keren omdat hij vele schulden had en hij schrik had dat ze u daarvoor zouden vermoorden (CGVS E.(...), p. 10). U gaat verder dat uw neefje R.(...) bedreigd werd aan de schoolpoort en het voor u niet duidelijk is of deze personen banden hebben met D.(...), drugsvrienden uit uw verleden of het schuldeisers van uw vader zouden kunnen zijn die uw neefje R.(...) bedreigden aan school (CGVS E.(...), p. 10). Uw speculaties volstaan uiteraard niet om te aanvaarden dat u enige reëel risico loopt omwille van de schulden

die uw vader in het verleden zou hebben gehad. U maakt immers niet aannemelijk dat uw vader schulden had, noch dat u daarvoor verantwoordelijk zou worden gesteld in geval van terugkeer naar Albanië.

Zelfs indien er geloof kan gehecht worden aan de aangehaalde problemen, quod non, dan nog moet er opgeworpen dat uit niets blijkt dat u in geval van een terugkeer naar Albanië en de schuldeisers van uw vader u zouden opzoeken om uw vader zijn schulden af te betalen, u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval. Vooreerst maakten jullie jullie problemen niet aannemelijk ten opzichte van D.(...) of de drugsdealers, bijgevolg maakten jullie ook niet aannemelijk klacht te hebben ingediend naar aanleiding van problemen in Albanië. Daardoor blijken de redenen waarom jullie verklaren niet naar de Albanese autoriteiten kunnen stappen, omwille van eerdere slechte ervaringen, dat deze plaats vinden binnen jullie ongeloofwaardige verklaringen. Evenmin maakte u duidelijk waarom u in het geval van terugkeer geen beroep zou kunnen doen op de Albanese autoriteiten. Wanneer u werd gevraagd of u beroep zou kunnen doen op de autoriteiten in geval van problemen bij terugkeer, antwoordt u dat de politie u geen zekerheid geeft en u anders wel in Albanië gebleven zou zijn (CGVS E.(...), p. 16). Wanneer wordt gevraagd waarom ze u niet zouden helpen, antwoordt u dat de politie corrupt is (CGVS E.(...), p. 16). U voegt toe dat de politie verbonden is met de drugsbendes omwille van geld (CGVS E.(...), p. 17). Nochtans verklaarde u eerder dat de politie u destijds arresteerde toen u minderjarig was, en aan het dealen was. Op dat moment werd u onder druk gezet om te zeggen waar de drugs vandaan kwam, maar u had meer schrik van de drugsdealers dan van de politie (CGVS E.(...), p. 5-6, 16). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen antwoordt u dat het allemaal een spel is en ze kijken of iemand in staat is om zijn werk verder te zetten (CGVS E.(...), p. 16). Uit uw blote beweringen kan evenwel allerminst afgeleid worden dat de politie corrupt is en niet bereid zou zijn jullie te helpen. Wanneer aan R.(...) wordt gevraagd of jullie bij terugkeer naar Albanië zich zouden kunnen richten tot de Albanese overheid om bescherming te bekomen, antwoordt hij dat hij het niet weet en misschien wel, misschien niet (CGVS R.(...), p. 17). Gevraagd naar verduidelijking antwoordt R.(...) dat de autoriteiten wel hun onderzoek zouden doen, maar hij vermoedt dat ze niet zullen er in slagen om hen te vinden (CGVS R.(...), p. 17). Waarop hij zich baseert, zou uit zijn vorige ervaring zijn, want toen deden ze ook niets (CGVS R.(...), p. 17-18). Jullie maakten bijgevolg niet aannemelijk dat de Albanese autoriteiten niet zouden optreden in jullie geval.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen

jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te doen wijzigen. Jullie identiteit, zoals blijkt uit een kopie van uw paspoort, een kopie van de identiteitskaart van R.(...), een kopie van uw gezinssamenstelling en een kopie van de geboorteakte van R.(...) zijn moeder, staat hier niet ter discussie. De medische documenten betreffende R.(...) zijn familieleden zeggen louter iets over hun medische situatie, maar bevestigen jullie relaas niet. De artikels betreffende E.(...) T.(...) en de bijhorende foto's tonen aan dat E.(...) T.(...) overleden is, maar zoals reeds hierboven aangehaald maken jullie niet aannemelijk dat er kwaad opzet in het spel zou zijn geweest.

Tot slot moet nog opgemerkt worden dat ook het verzoek om internationale bescherming van uw neef K.(...) R.(...) (O.V. xxx) kennelijk ongegrond wordt verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van "het beginsel van behoorlijk bestuur", van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, "van de manifeste appreciatiefout", en van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). In de uitwerking van zijn middel maakt verzoeker nog gewag van een schending van de artikelen 3 en 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

2.2. Verzoeker voert aan dat het Commissariaat-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn grote kwetsbaarheid als gevolg van zijn drugsverslaving en zijn posttraumatische stress. Volgens verzoeker verklaart dit zijn moeilijkheden om bepaalde gebeurtenissen te reconstrueren en belet het hem om een duidelijke en precieze chronologie op te stellen. Hij voegt hieraan toe: "In feite is "het criterium dat de

asielautoriteiten eisen de geloofwaardigheid van het verhaal dat gedefinieerd wordt als “een coherent en plausibel verhaal zonder tegenspraak met de algemene en specifieke informatie”, maar een coherent verhaal kan niet verwacht worden in het geval van een persoon die trauma’s heeft opgelopen”.

Wat betreft, zoals hij het omschrijft, het verwijt van het Commissariaat-generaal dat hij niet in staat is de personen te identificeren die hij vreest indien hij terugkeert naar zijn land van herkomst, merkt verzoeker op dat *“In werkelijkheid maakten de schuldeisers van verzoekers vader, D. en de mensen die bij verzoeker hadden ingebroken, alsook degenen die zijn neef R. hadden bedreigd, allen deel uit van hetzelfde maffianetwerk”*. Verzoeker wijst erop dat de Albanese maffia alomtegenwoordig is in Albanië en de rest van de wereld, en het een van de machtigste maffia’s ter wereld is, gekenmerkt door extreem geweld. Verwijzende naar door hem bijgebrachte informatie, licht verzoeker toe dat *“De Albanese maffia verwijst in feite naar “alle criminele organisaties, clans, soms geassocieerd, soms vijanden, afkomstig uit Albanië, die in het land en/of daarbuiten opereren, met name dankzij de diaspora”*, en dat dit netwerk van criminelen vooral actief is in drugshandel, witwassen, belastingfraude en mensenhandel. Volgens verzoeker, opnieuw verwijzend naar algemene informatie, is het een vergissing om te denken dat Albanese drugsbaronnen ondergedoken leven of op de vlucht zijn buiten de maatschappij. Ze opereren immers binnen de maatschappij zelf. Het is dus niet verrassend dat deze maffianetwerken rekruteren onder de burgerbevolking, vooral onder jongeren, aldus verzoeker die hieraan toevoegt dat drugshandel zelfs zo gewoon is geworden dat jongeren het zien als een manier om aan armoede te ontsnappen.

Verzoeker wijst erop de passiviteit van de politie te hebben beschreven toen hij en zijn gezin het slachtoffer werden van huisinbraken, mishandelingen en bedreigingen. Hij stelt als gevolg daarvan de verbanden te hebben aangetoond tussen de maffiahandel, met name in drugs, en corruptie in het land.

Verzoeker werpt op dat zijn relaas overeenkomt met de situatie in zijn land aangezien Albanië vandaag de dag wordt beschouwd als een narcostaat waarin *“alle legitieme doelstellingen zijn doordrongen van de macht en rijkdom die afkomstig zijn van de illegale drugshandel”*. Met anderen woorden, aldus verzoeker, is de Albanese politie in de meeste gevallen corrupt. De ordehandhavers worden er ernstig van verdacht informatie te verstrekken aan drugsmaffianetwerken en betrokken te zijn bij de verschillende activiteiten van deze netwerken. Volgens verzoeker beschouwt de Albanese bevolking Albanië als het meest corrupte land op de Westelijke Balkan. Dit verklaart waarom de strijd tegen dit soort mensenhandel extreem wordt bemoeilijkt door de corruptie in het land binnen de politie zelf. Verzoeker wijst er voorts op dat *“Zo werden in juli 2023 verschillende hoge politieagenten, overheidsfunctionarissen en een openbare aanklager vervolgd voor moord, corruptie, machtsmisbruik, valsheid in geschrifte, drugshandel en lidmaatschap van een criminele organisatie in de Verenigde Staten. Dit verklaart waarom verzoeker werd vrijgelaten toen hij werd gearresteerd voor de verkoop van drugs, omdat de politie geld had gekregen van de handelaars of omdat de handelaars druk hadden uitgeoefend op de politie. Het verklaart ook waarom de politie niet optrad of niet tot vervolging overging toen verzoeker naar het politiebureau ging om een klacht in te dienen over de mishandelingen waarvan hij en zijn familie het slachtoffer waren, of om de verdwijning van zijn nichtje aan te geven.”*

Verzoeker vervolgt dat in het OSAR-rapport van 2021 over corruptie en misdaad in Albanië staat dat persoonlijke relaties, politieke of criminele banden, gebrek aan infrastructuur, gebrek aan apparatuur en ontoereikend toezicht vaak invloed hebben op vervolgingen. Het is volgens hem duidelijk dat al deze elementen de principes van de rechtsstaat met voeten treden en dat de toegang tot justitie geenszins gegarandeerd is vanwege de nauwe banden tussen de Albanese autoriteiten en maffia-achtige groeperingen. Verder werpt verzoeker op dat *“Terwijl het CGVS zich beriep op een conflict van louter intermenselijke en gemeenrechtelijke aard, trachtte verzoeker de omvang van de vervolging uit te leggen waaraan hij zou worden blootgesteld indien hij door de maffia naar zijn land zou worden teruggestuurd”*.

Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt in de analyse van zijn verhaal.

Hij duidt erop dat verder in het OSAR-rapport van 2021 staat dat een dreiging van een georganiseerde misdaadgroep een groter risico vormt omdat zij de betrokken persoon eenvoudigweg kunnen doden. Het Commissariaat-generaal lijkt de dreiging die boven hem hangt echter niet te begrijpen, zo oppert verzoeker, verduidelijkend dat als hij naar zijn land terugkeert alles erop wijst dat hij zijn schulden met zijn leven zal moeten terugbetalen.

Verzoeker stelt dat corruptie heeft geleid tot een aanzienlijk verlies van vertrouwen van de bevolking in de autoriteiten, wat de toepassing van het Albanese gewoonterecht, de “Kanun” heeft versterkt. Hij licht toe dat in deze wet de vendetta (of bloedwraak) de belangrijkste methode is om geschillen te beslechten. De vendetta, hoewel extreem schadelijk voor de Albanese samenleving, strekt zich nu uit tot de hele familie, waardoor sommige families gedwongen worden om in afzondering en isolatie te leven. Het valt, zo stelt

verzoeker, niet te ontkennen dat zijn bloedschuld zich in feite reeds tot zijn familie heeft uitgebreid. Hij merkt op dat hij duidelijk geïdentificeerd is als iemand die de drugshandelaren bij de politie heeft aangegeven en dat de maffia nu op wraak zint voor zijn verraad.

Verzoeker stelt reeds het slachtoffer te zijn geweest van een poging tot moord met een mes door een van de drugshandelaren. Hij herinnert eraan dat zijn zussen gedwongen werden het land of de regio in allerijl te verlaten nadat zijn familie in de gezinswoning was mishandeld. Zij liepen het risico seksueel en fysiek te worden misbruikt of te worden geëxecuteerd. Voorts wordt erop gewezen dat de Albanese maffia verzoekers nichtje in zijn netten had verstrikt en haar dwong zich bij een illegale prostitutiekring aan te sluiten.

En toch zijn, aldus verzoeker, de autoriteiten onbewogen over deze bloedschulden en bagatelliseren ze het belang ervan aanzienlijk, en sterker nog voeren ze geen beleid om mensen bewust te maken van deze praktijk, terwijl er weinig of geen mogelijkheden en middelen zijn om de betrokken mensen te beschermen.

Volgens verzoeker valt het dus niet te ontkennen dat hij blootstaat aan vervolging en onmiddellijk levensgevaar indien hij naar zijn land terugkeert.

Hij werpt op dat het Commissariaat-generaal dit element niet geanalyseerd heeft en geen rekening heeft gehouden met het feit dat hij meermaals werd aangevallen. Volgens verzoeker stelt het Commissariaat-generaal *“enkel dat de passiviteit van de politie ongeloofwaardig lijkt wanneer de meeste politieagenten corrupt zijn en soms zelf betrokken zijn bij drugshandel”*. Hij acht het dan ook logisch dat hij niet de bescherming kon vinden die hij zocht door zijn folteraars aan te geven bij de politie.

Daarnaast houdt het Commissariaat-generaal, zo meent verzoeker, evenmin rekening met de bedreigingen aan het adres van zijn familie om te weten te komen waar zij zich bevinden. Het Commissariaat-generaal houdt evenmin rekening met het overhaaste vertrek van zijn zussen naar een ander land of een andere regio om te ontsnappen aan de prostitutie of de dood als middel om de schulden van verzoekers familie af te betalen.

Bovendien zou verzoeker, zo stelt hij vervolgens, wanneer hij naar Albanië zou worden teruggestuurd geen recht hebben op een eerlijk proces, hetgeen een schending van artikel 6 van het EVRM oplevert.

Om al deze redenen valt niet te ontkennen, aldus verzoeker, dat hij in zijn land een reëel risico loopt te worden vervolgd en te overlijden door toedoen van maffianetwerken en corrupte autoriteiten, zonder dat hem enige bescherming kan worden geboden. Verzoeker meent dan ook aan de voorwaarden te voldoen voor de toepassing van het Verdrag van Genève van 1951.

Verzoeker benadrukt voorts en tot slot dat zijn zaak dient te worden beoordeeld in het licht van:

- zijn kwetsbaar profiel als gevolg van zijn drugsverslaving;
- de identificatie van verzoeker door de mensenhandelaars/de Albanese maffia omdat hij heeft geprobeerd hen bij de autoriteiten aan te geven;
- het risico van vervolging waaraan hij wordt blootgesteld;
- het feit dat hij en zijn gezin herhaaldelijk werden mishandeld en bedreigd;
- de vendetta tegen hem en zijn familie;
- het feit dat zijn zussen gedwongen werden het land te ontvluchten uit angst seksueel en fysiek te worden misbruikt of gedood;
- hij het voorwerp was van een poging tot moord;
- de ontvoering door de Albanese maffia van zijn nichtje om haar in een prostitutiekring te lokken;
- aanvallen op zijn gezin door mannen die inbraken in hun woning;
- bedreigingen aan zijn omgeving;
- de flagrante corruptie in het gerechtelijk apparaat, de politiek en de politieke diensten in Albanië, waardoor hij geen bescherming van de Staat kan genieten;
- het gebrek aan materiële en *“personele”* middelen waarover hij beschikt om zichzelf te beschermen in geval van een terugkeer naar zijn land;
- het risico op een oneerlijk proces;
- het bestaan van een ernstige risico op vervolging die zou kunnen leiden tot de dood of onmenselijke en vernederende behandeling van verzoeker door Albanese maffianetwerken zonder reactie van de autoriteiten;
- het feit dat zijn vrees gegrond is, gezien de alomtegenwoordige corruptie en criminaliteit in alle staatsinstellingen;
- en het feit dat hij zich niet kan wenden tot de Albanese staat, die hem rechtsreeks vervolgt en niet in staat is om bescherming of zelfs maar een eerlijk en onpartijdig proces te bieden.

Verzoeker wijst nog op artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geeft een definitie van “*de kwaliteit van vluchteling*”. Verder merkt hij op dat, wat de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet betreft, uit het voorgaande duidelijk blijkt dat hij een hoog risico loopt op onmenselijke of vernederende behandeling of moord indien hij naar Albanië wordt teruggestuurd, dat hij geen middelen heeft en deel uitmaakt van een kwetsbare groep vanwege zijn drugsverslaving, dat hij zou kunnen worden blootgesteld aan willekeurige arrestaties, ongegronde opsluitingen en schijnprocessen in strijd met artikel 6 van het EVRM, en dat hij een zeer hoog risico loopt om te worden onderworpen aan gewelddaden van de corrupte autoriteiten die op zijn minst een onmenselijke en vernederende behandeling vormen in strijd met artikel 3 van het EVRM.

2.3. Verzoeker voegt als bijlage aan zijn verzoekschrift enkele rapporten en artikels die hij in de inventaris der stukken kort en algemeen aanduidt als “*documentatie*”.

3. De aanvullende nota

Bij aanvullende nota van 2 september 2024 legt de verwerende partij de COI Focus “*Albanië Algemene Situatie*” van 5 december 2023 neer.

4. Beoordeling

4.1. Verzoekers beroep is gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 5 oktober 2023 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

4.2. Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)*”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*”.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*”.

Bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Ook in het recentste koninklijk besluit van 12 mei 2024 dat die lijst van veilige landen van herkomst vastlegt, is dit het geval.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van een van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110- 116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden.

De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker (cf. RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498).

4.3. Verzoeker vreest in Albanië:

- personen uit het drugsmilieu waar hij vroeger, voor het jaar 2010, als drugsdealer mee heeft samengewerkt;
- een zekere D. en diens kompanen, ex-liefje van zijn nichtje X. die haar in 2017 zou hebben ontvoerd en in het prostitutiemilieu dwong en die verzoeker in 2018 met een mes zou hebben aangevallen en met de dood hebben bedreigd; en
- de schuldeisers van zijn overleden vader.

4.4. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst Albanië in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Verzoeker maakt namelijk geen nood aan internationale bescherming geloofwaardig of aannemelijk.

4.5. Zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt, houden de door verzoeker aangehaalde problemen geen verband met een van de criteria van het Vluchtelingenverdrag, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door verzoeker ingeroepen problemen en vrees zijn alle van gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard. Ze vertonen geen *nexus* met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag aangehaalde gronden.

Verzoeker laat deze vaststelling ongemoeid en slaagt er allerminst in hierop een ander licht te werpen. In weerwil van wat hij op algemene wijze in zijn verzoekschrift voorhoudt, voldoet verzoeker dan ook niet aan de voorwaarden voor toepassing van het Vluchtelingenverdrag.

4.6. Verzoeker toont bovendien hoe dan ook niet aan dat men het in Albanië, laat staan heden *anno* 2024, op hem zou hebben gemunt en hij er voor zijn leven dient te vrezen. Zijn relaas komt ongeloofwaardig en verzonnen over.

4.6.1. Zo overtuigt verzoeker allerminst en maakt hij geenszins geloofwaardig of aannemelijk dat hij omwille van zijn criminele activiteiten als drugsdealer in de periode tot 2009-2010, inmiddels een vijftiental jaar geleden, heden bij terugkeer naar Albanië problemen zou kennen.

De bestreden beslissing duidt in dit verband op goede grond aan:

“Betreffende uw vrees die u koestert ten opzichte van de vroegere drugsdealers waarmee u samenwerkte kan opgemerkt worden dat u niet aannemelijk maakt dat u tot op heden problemen met hen zou kennen. Zo slaagt u er niet in te verduidelijken waarom u een actuele vrees voor hen zou hebben. Als verklaring werpt u op dat u heel goed was in het dealen en door te stoppen zij nu vele verliezen leden (CGVS E.(...), p. 10-11). Echter blijkt uit uw verklaringen dat u stopte met dealen in 2009 of 2010 en daarna ook geen problemen meer heeft gekend (CGVS E.(...), p. 6-7). Zo verklaart u dat u geen enkel probleem meer heeft gekend en u ging werken in een textielbedrijf (CGVS E.(...), p. 4,7). Hiermee geconfronteerd verklaart u dat zulke zaken niet vergeten worden (CGVS E.(...), p. 11), wat opnieuw een loutere speculatie is van langs uwer kant. Wanneer u wordt gevraagd of u indicaties heeft dat mensen uit uw drugsverleden op zoek zijn naar u, vermijdt u de vraag en haalt u aan geen garanties te hebben, waarna u terug uw andere problemen met de schuldeisers en D.(...) herhaalt (CGVS E.(...), p. 11). U herhaalt nogmaals dat in 2009 of 2010 twee gemaskerde personen bij jullie langskwamen op zoek naar u (CGVS E.(...), p. 11). Wanneer u wordt gevraagd of u hier van aangifte heeft gedaan, antwoordt u bevestigend (CGVS E.(...), p. 11). Echter legt u geen enkel bewijs voor van deze aangifte of klacht, volgens u omdat u dat niet krijgt in Albanië (CGVS E.(...), p. 11). Gevraagd wat de politie toen heeft gedaan, antwoordt u ‘niets’ en vertelt u dat de politie geen verdere informatie heeft kunnen verstrekken en er niemand werd gearresteerd (CGVS E.(...), p. 12). Het mag een raadsel heten hoe u dit weet daar uit uw verklaringen blijkt dat uw vader niet meer terugging om de klacht verder op te volgen (CGVS E.(...), p. 12). Wanneer u wordt gevraagd waarom u dan terug thuis ging wonen nadat twee personen uw vader en zussen hadden bedreigd, antwoordt u dat u daarna geen problemen meer heeft gekend (CGVS E.(...), p. 12), wat alleen maar bevestigt dat u geen huidige vrees dient te koesteren ten opzichte van het drugsmilieu waar u vroeger bij betrokken was. Dat u zo snel, drie à vier maanden, na uw vertrek, terug thuis ging wonen is een houding die niet in overeenstemming is met een reëel risico op het lijden van ernstige

schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming (CGVS E.(...), p. 6-7). Uw vergoelijking dat u dacht dat het ergste voorbij zou zijn, en alles vergeten zou zijn kan niet gelden als afdoende reden (CGVS E.(...), p. 7) U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Albanië problemen zou kennen wegens uw drugsverleden en de mensen met wie u bijna 15 jaar geleden samenwerkte. (eigen onderlijning)

Verzoeker gaat hier in zijn verzoekschrift niet concreet op in en slaagt er allerminst in met concrete en valabele argumenten deze pertinente vaststelling in een ander daglicht te plaatsen.

Waar in het verzoekschrift die inval in verzoekers huis in 2009 wordt herhaald en benadrukt alsook het feit dat verzoekers zussen R. en A. niet veel later na die inval beslisten om Albanië te verlaten, wijzigt dit niets aan de vaststelling dat deze feiten, waarvan niet enig begin van bewijs voorligt, zich beweerdelijk in 2009 zouden hebben voorgedaan, inmiddels 15 jaar en dus al lange tijd geleden, en dat verzoeker zelf dus al enkele maanden later na die beweerde inval opnieuw thuis ging wonen en er nadien na 2010 geen problemen meer waren gerelateerd uit zijn handeltje voordien in het drugsmilieu.

Uit verzoekers verklaringen aan de commissaris-generaal blijkt dat hij na het stoppen met dealen in 2010 tot 2017 geen enkel probleem meer kende doch gewoon verder kon leven. *“En in 2017 kreeg ik andere problemen”*, zo verklaarde hij eerder uitdrukkelijk (NPO, p. 7).

Verzoeker, thans 33 jaar oud, maakt dan ook geenszins aannemelijk dat hij heden in Albanië nog iets of iemand te vrezen heeft omwille van zijn activiteiten als drugsdealer als minderjarige, een handeltje waarmee hij blijkens zijn eerdere verklaringen nog voor zijn achttiende stopte waarna hij terug in de textielfabriek begon te werken en op dat moment een rustig leven leidde en geen problemen kende.

4.6.2. Aan verzoekers beweerde problemen met en vrees voor een zekere D., waarvan hij opvallend genoeg de familienaam niet kent en die volgens verzoekers verklaringen vanaf de periode 2017-2018 verantwoordelijk zou zijn geweest voor criminele feiten ten aanzien van verzoekers familie, door verzoekers nictje te ontvoeren en in de prostitutie in Kosovo te dwingen en in 2018 verzoeker met een mes aan te vallen en met de dood te bedreigen en enkele jaren later R. T., de broer van verzoekers schoonzus te vermoorden, kan evenmin geloof worden gehecht.

4.6.2.1. Verzoeker ontkracht noch weerlegt de motivering in de bestreden beslissing waarbij dienaangaande op goede grond wordt vastgesteld:

“In verband met uw vrees tegenover de persoon die u als D.(...) benoemt, dient opgemerkt te worden dat u hier evenmin het CGVS van overtuigt een reële vrees te koesteren. Zo zijn uw verklaringen warrig en onduidelijk. Eerst en vooral voegt u plots toe dat het evengoed D.(...) kon geweest zijn die langskwam bij u thuis en die uw vader had bedreigd (CGVS E.(...), p. 12). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen dat dit in 2009 afspeelde en u op dat moment niet deze problemen met D.(...) had, voegt u toe dat u niet weet of u dit al gezegd had, maar dat er nog eens mensen met wapens naar uw ouderlijke woning kwamen (CGVS E.(...), p. 12). Gevraagd wie langskwam, antwoordt u dat het opnieuw twee mensen waren in 2019 of 2020 (CGVS E.(...), p. 13). Dat u plots zaken aanpast en begint toe te voegen doet vooreerst al wenkbrauwen fronsen. Volgens u ging uw vader opnieuw aangifte doen bij de politie, maar zijn er opnieuw geen bewijzen hiervan (CGVS E.(...), p. 13). U spreekt ook over een medisch attest aangezien uw vader gewond raakte (CGVS E.(...), p. 13), maar ook dit legt u niet voor. Dat u de achternaam van D.(...) niet meer weet komt alvast ook uw geloofwaardigheid niet ten goede (CGVS E.(...), p. 7). Uw hypothese dat uw schoonbroer R.(...) T.(...) vermoord werd door D.(...) (CGVS E.(...), p. 9) kunt u evenmin hard maken. Dat het volgens u belachelijk is dat R.(...) zelfmoord pleegde omdat u hem kende en u weet dat hij zoiets niet zou doen kan niet gelden als bewijs dat D.(...) R.(...) zou vermoord hebben (CGVS E.(...), p. 9).”

Verzoeker werpt hier geen ander licht op.

De argumentatie in het verzoekschrift dat verzoeker een grote kwetsbaarheid heeft als gevolg van zijn drugsverslaving en zijn posttraumatische stress en dat dit zijn moeilijkheden verklaart om bepaalde gebeurtenissen te reconstrueren en het hem belet om een duidelijke en precieze chronologie op te stellen, wordt niet met enig medisch attest gestaafd. Verzoeker weet hierin dus allerminst te overtuigen en kan hier dus geenszins in worden gevolgd. Het betreft niets meer dan blote beweringen.

Verzoeker toont op generlei wijze *in concreto* aan dat hij niet in staat was/is om uitgebreide, concrete en coherente verklaringen af te leggen, of dat hij niet bij machte was om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen.

Bovendien gaf hij dit tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, waar hij urenlang werd gehoord, op geen enkel moment aan of te kennen. Verzoeker gaf er bij aanvang van het gehoor aan in tegenstelling tot zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken niet onder invloed te zijn van drugs (marihuana) en repliceerde op de vraag of het zou lukken om duidelijk te spreken of zijn verhaal te doen, uitdrukkelijk bevestigend met *“Ja. Uiteraard”* (NPO, p. 3). Hij voegde eraan toe dat *“vandaag heb ik heel hard mijn best gedaan om ook nuchter te komen”* (NPO, p. 3). Uit de notities van verzoekers persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal blijkt dat hij in staat was het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop duidelijke en concrete antwoorden te formuleren. Verzoeker gaf op het einde, wanneer hem hier expliciet naar werd gevraagd, uitdrukkelijk aan de tolk en de vragen goed te hebben begrepen, en merkte zelfs op: *“Ik moet heel eerlijk toegeven dat ik vandaag heel sterk en in vorm was, want normaal ben ik niet zo sterk”* (NPO, p. 18).

Verzoeker biedt aldus geen afdoende verklaring of rechtvaardiging voor de vastgestelde vage en algemene, wijzigende en onsamenvhangende en tegenstrijdige verklaringen die hij aflegde. Deze zetten de geloofwaardigheid van zijn verklaringen alsook zijn algemene en algehele geloofwaardigheid danig op de helling.

4.6.2.2. De commissaris-generaal wijst bovendien op goede grond op de grote verschillen in de versie door verzoeker en die door zijn neef R. voorgehouden, hun vage, algemene en weinig samenhangende verklaringen en de vaststelling dat de door hen neergelegde documenten inzake de dood van familielid E. T. hun verklaringen niet ondersteunen, doch integendeel tegenspreken.

Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift niet in het minst, laat staan concreet in op en brengt niet enige dienstige repliek bij ter weerlegging van die betreffende motieven in de bestreden beslissing waarbij in dit verband op goede grond en pertinent wordt vastgesteld en geoordeeld:

“Daarnaast stemmen uw verklaringen helemaal niet overeen met de verklaringen die uw neef R.(...) aflegt tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Niet enkel zijn de verklaringen die uw neef aflegt even verwarrend als uw eigen verklaringen, maar ze zijn tevens compleet onaannemelijk. Zo hangt R.(...) een heel ander verhaal op dan u. Terwijl u vertelt dat R.(...) werd lastiggevallen door twee personen aan de schoolpoort, vertelt u helemaal niets over de drie bezoeken die R.(...) kreeg aan de schoolpoort, het mesincident aan de schoolpoort waardoor R.(...) T.(...) overleed, noch het bezoek van gemaskerde mannen bij R.(...) thuis. Deze vaststellingen zetten alvast jullie geloofwaardigheid verder op de helling (CGVS R.(...); CGVS E.(...)). Er kan nog opgemerkt worden dat R.(...) zelf niet blijkt te weten wie de personen waren die hem aanspraken maar hij vermoedt dat het te maken kan hebben met de persoon met wie X.(...) een relatie had (CGVS R.(...), p. 12). Uw neefje noemt nergens de naam D.(...) (CGVS R.(...), p. 12). U weet ook niet wie deze mensen zijn, en verklaart dat het personen kunnen zijn die banden hebben met D.(...), maar evengoed schuldeisers van uw vader of personen uit het vroegere drugsmilieu kunnen zijn (CGVS E.(...), p. 10). Wanneer aan uw neefje wordt gevraagd of hij niet eens met u besproken heeft wie deze mensen zijn, antwoordt hij dat jullie daar niet hebben aan gedacht (CGVS R.(...), p. 12). In verband met de incidenten aan zijn school, vertelt uw neef R.(...) dat hij drie keer aangesproken werd op school door mannen die informeerden naar uw verblijfplaats (CGVS R.(...), p. 7-9). De tweede keer werd hij bedreigd met een mes aan school (CGVS R.(...), p. 9). Hier kwam geheel toevallig zijn oom R.(...) T.(...) voorbij en kwam hij tussen. Hierbij werd hij volgens uw neefje verwond en overleed hij aan zijn verwondingen in het ziekenhuis (CGVS R.(...), p. 7-8). Hier zijn verschillende zaken op te merken die jullie geloofwaardigheid niet ten goede komen. Zo vertelt uw neefje R.(...) dat hij na de mesaanval op R.(...), gewoon naar huis ging en thuis niets vertelde aan zijn ouders (CGVS R.(...), p. 7, 9). Volgens uw neef zei hij niets omdat hij dacht dat het nu zou ophouden en hij dacht dat R.(...) slechts een klein wondje had (CGVS R.(...), p. 9). Nochtans verklaart hij ook dat er heel wat bloed was (CGVS R.(...), p. 10). Het is ongeloofwaardig dat R.(...) T.(...) wordt neergestoken aan de school van R.(...) nadat uw neef zelf werd bedreigd, maar dit thuis niet meedeelt aan zijn ouders omdat hij het als niet ernstig beschouwde. Dit is erg onaannemelijk. Wanneer uw neefje wordt geconfronteerd met deze bizarre verklaringen antwoordt hij dat hij schrik had en in shock was, waardoor hij dit thuis is vergeten vertellen (CGVS R.(...), p. 9-10). Ook aan deze vergoelijking kan geen geloof gehecht worden. Dit is echter niet het enige bizarre aan zijn verklaringen. Ook wat daarna gebeurde doet wenkbrauwen fronsen. Zo stellen R.(...) zijn ouders nauwelijks vragen in verband met de mesaanval op school (CGVS R.(...) , p. 11). Hij verklaart hierover dat zijn ouders vroegen wie het gedaan heeft, maar ze daarna geen vragen stelden (CGVS R.(...), p. 11). Dat de ouders van R.(...) geen vragen stellen bij een mesaanval gericht tegen hun eigen zoon waarbij een familielid komt te overlijden is frappant. Het is tevens bizar dat R.(...) gewoon blijft naar school gaan tot hij een derde keer wordt aangesproken (CGVS R.(...), p. 12). De verklaringen van R.(...) houden geen steek. Hoewel R.(...) verklaart dat dit incident op het nieuws was, wordt dit opnieuw niet gestaafd met de nodige documenten (CGVS R.(...), p. 10, 16). Daarnaast verklaart R.(...) dat de politie aanwezig was op school na het incident en de plaats van het delict omsingeld was (CGVS R.(...), p. 11). Dan is het vreemd dat de politie niet langskwamen bij R.(...) en hij niet betrokken was bij het politieonderzoek (CGVS R.(...), p. 16). Nochtans vond het incident plaats aan school, waarbij omstaanders de politie en ambulance belden (CGVS

R.(...), p. 7, 9, 16). Dat de politie dan geen onderzoek voert en R.(...) niet zouden ondervragen is vreemd. Het is daarnaast nog vreemder dat uw neefje of zijn ouders zelf niet naar de politie stappen om het onderzoek te vergemakkelijken (CGVS R.(...), p. 16). Zo was uw neefje het doelwit en oorzaak van de mesaanval. R.(...) verklaart hierover dat zijn oma schrik had, maar dan is het vreemd dat hij niet veel later wel naar de politie stapt (CGVS R.(...), p. 17). Bovendien kan het niet gelden dat jullie geen enkel document voor kunnen leggen die jullie problemen kunnen staven. U vertelt hierover dat u misschien een verzoek kan indienen bij het commissariaat van Elbasan om documenten op te vragen (CGVS E.(...), p. 18). Nochtans verliet u Albanië in 2018 (CGVS E.(...), p. 8, 18). U had ruim de tijd om een dergelijke aanvraag in te dienen. Ook R.(...) haalt aan verschillende keren met zijn ouders naar de politie te zijn gestapt, maar ook hij kan geen enkel bewijs hiervan voorleggen (CGVS R.(...), p. 13). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of R.(...) zijn ouders documenten zouden kunnen bekomen in verband met deze klachten die in het verleden volgens hen werden ingediend bij de Albanese politie (CGVS R.(...), p. 13), maar tot op heden heeft het CGVS niets mogen ontvangen. De vaststelling dat jullie beide er niet in slagen documenten voor te leggen die jullie problemen in Albanië kunnen staven komt tevens jullie geloofwaardigheid niet ten goede.

Het meest opvallende is uiteraard dat R.(...) dit incident situeert kort voor zijn vertrek in 2022 (CGVS R.(...), p. 5, 18), maar volgens het nieuwsbericht werd het lichaam van E.(...) T.(...) gevonden op 16 april 2021. Ook het graf waarvan jullie een foto voorleggen staat als overlijdensdatum 17 april 2021. Nochtans heeft R.(...) volgens zijn verklaringen Albanië verlaten in april of juni 2022, dus ruim een jaar na de dood van E.(...) T.(...) en dateert R.(...) zijn verzoek om internationale bescherming van 5 juli 2022 (CGVS R.(...), p. 5, 18). Er is geen afdoende reden die kan verklaren waarom E.(...) T.(...) zijn lichaam reeds in april 2021 gevonden werd, maar volgens uw neefje R.(...) de bedreigingen aan de schoolpoort en de moord op E.(...) dateren van rond april-mei 2022 (CGVS R.(...), p. 8). Volgens R.(...) stierf E.(...) in januari 2022 (CGVS R.(...), p. 18), wat ook helemaal niet blijkt te kloppen met de artikels en de foto van het graf van E.(...). Uw neefje weet niet wat te zeggen nadat hij geconfronteerd wordt met deze vaststelling en zijn verklaringen die niet met elkaar vallen te verenigen (CGVS R.(...), p. 18). Bovendien spreekt het artikel over verdrinking en dat zijn lichaam gevonden werd in het water. Ook dit stemt niet overeen met R.(...) zijn verklaringen dat hij stierf in het ziekenhuis (CGVS R.(...), p. 9-11, 16). R.(...) verklaart dat de media foutieve zaken schreef met betrekking tot zijn dood en dat dit een vergissing was van de media (CGVS R.(...), p. 16). Nochtans staat in het artikel dat zijn familieleden zouden hebben verklaard dat hij aan een depressie leed, en ze al één maand geen contact hadden gehad met hem (zie bijlages). Ook dergelijke onaannemelijke verklaringen kunnen niet overtuigen. Daarnaast slaagt R.(...) ook niet te verduidelijken waarom de media hierover zou liegen en wat ze hierbij winnen (CGVS R.(...), p. 17). Bijgevolge kan er geen geloof gehecht worden aan de bedreigingen aan het adres van R.(...) en de moord E.(...) T.(...).

Daarnaast haalt R.(...) aan dat er niets meer gebeurd is sinds zijn vertrek uit Albanië (CGVS R.(...), p. 14). Dat deze mensen eerst thuis de opa met geweld aanpakken, en nu niets meer van zich laten horen is tevens een bizarre manier van werken. Evenmin heeft uw neefje enig idee wat voor problemen u heeft gekend in Albanië (CGVS R.(...), p. 15). Hij vertelt dat u problemen had met de smokkelaars van X.(...), maar voor de rest kan hij niets vertellen over wie ze waren en welke incidenten er zijn voorgevallen (CGVS R.(...), p. 14-15). Opnieuw haalt hij aan dat jullie er niet aan gedacht hebben dit te bespreken (CGVS R.(...), p. 15). Nochtans verblijven jullie in hetzelfde centrum en werd uw neefje volgens jullie verklaringen bedreigd omwille van uw problemen (CGVS R.(...), p. 15). Dat u uw neefje het land doet verlaten, maar hem dan niet inlicht over uw problemen is onaannemelijk. Daarnaast was uw neefje ook al in België op het moment van uw persoonlijk onderhoud (CGVS E.(...), p. 9), waardoor er van u verwacht kan worden op de hoogte te zijn geweest van de bedreigingen die uw neefje ontvangen heeft, wat ook niet het geval was zoals reeds hierboven beschreven. Uiteindelijk was het omwille van de bedreigingen dat u de inschatting maakte dat het voor R.(...) niet langer veilig was in Albanië en hem naar hier bracht. Dit haalt het geloof in jullie asielrelaas volledig onderuit.

Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat uw neefje R.(...) niet weet waar jullie nu is (CGVS R.(...), p. 15). Hij verklaart niet te weten of zij nu nog steeds bij die personen is, of zij weg is (CGVS R.(...), p. 15). Volgens hem weet de familie ook niets (CGVS R.(...), p. 15). Volgens uw verklaringen is X.(...) nochtans getrouwd met een andere man, en woont zij in Elbasan (CGVS E.(...), p. 17; CGVS R.(...), p. 15). Hiermee geconfronteerd antwoordt R.(...) dat dit inderdaad klopt (CGVS R.(...), p. 15-16). Waarom R.(...) deze informatie zou achterhouden is onduidelijk en komt alleen jullie geloofwaardigheid omtrent het beeld die jullie schetsten niet ten goede." (eigen onderlijning)

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent, en worden derhalve, bij gebrek aan enig dienstig verweer van verzoeker, door de Raad overgenomen.

4.6.3. Daarnaast maakt verzoeker evenmin aannemelijk of geloofwaardig dat hij vandaag de dag de schuldeisers van zijn overleden vader dient te vrezen, zoals als volgt op goede grond in de bestreden beslissing wordt gesteld:

"Betreffende uw vrees voor de schuldeisers van uw overleden vader kan opgemerkt worden dat u niet aannemelijk maakt dat u enige vrees dient te koesteren ten opzichte van de schuldeisers van uw vader (CGVS E.(...), p. 9). U schetst louter hypothesen en u benadrukt dat dit een mogelijkheid is. U vertelt dat uw vader vele schulden had, en het logisch is dat na zijn overlijden ze u nu zullen opzoeken om deze schulden af

te lossen (CGVS E.(...), p. 9-10). U heeft echter geen enkele indicatie hieromtrent. Evenmin kunt u concretiseren wie de schuldeisers zijn en haalt u aan dat het er veel zijn, waaronder zijn schulden in de supermarkt en café, maar u het eigenlijk niet weet aangezien u de laatste twee jaar van zijn leven niet aanwezig was in Albanië (CGVS E.(...), p. 9-10). U haalt aan dat uw vader gestorven is door de stress en depressie van de schuldeisers die de schulden kwamen opeisen (CGVS E.(...), p. 10). Hierbij kan worden opgemerkt dat uw vader niet kwam te overlijden door rechtstreekse tussenkomst van deze schuldeisers, maar hij een natuurlijke dood stierf. Wanneer u wordt gevraagd of deze personen u ook hebben bedreigd, antwoordt u bevestigend dat u de hoofdpersoon was die ze zochten en u niet beschermd wordt (CGVS E.(...), p. 10). Wanneer u verschillende malen wordt gevraagd op welke manier u bedreigd werd door de schuldeisers, geeft u uiteindelijk toe niet zelf bedreigd te zijn geweest aangezien u sinds 2018 in Frankrijk bent (CGVS E.(...), p. 10). U baseert zich op een telefoontje van uw vader voor zijn overlijden waarbij hij u vroeg niet terug te keren omdat hij vele schulden had en hij schrik had dat ze u daarvoor zouden vermoorden (CGVS E.(...), p. 10). U gaat verder dat uw neefje R.(...) bedreigd werd aan de schoolpoort en het voor u niet duidelijk is of deze personen banden hebben met D.(...), drugsvrienden uit uw verleden of het schuldeisers van uw vader zouden kunnen zijn die uw neefje R.(...) bedreigden aan school (CGVS E.(...), p. 10). Uw speculaties volstaan uiteraard niet om te aanvaarden dat u enige reëel risico loopt omwille van de schulden die uw vader in het verleden zou hebben gehad. U maakt immers niet aannemelijk dat uw vader schulden had, noch dat u daarvoor verantwoordelijk zou worden gesteld in geval van terugkeer naar Albanië." (eigen onderlijning)

Verzoeker gaat hier in zijn verzoekschrift opnieuw niet concreet op in en onderneemt geen, laat staan een ernstige poging om hieraan afbreuk te doen. Deze pertinente vaststelling blijft derhalve eveneens gehandhaafd.

4.6.4. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift hoofdzakelijk tot het op algemene wijze en uitgebreid schetsen van de Albanese maffia, met verwijzing naar algemene rapporten, artikels en informatie daarover.

Waar hij in het verzoekschrift stelt dat *"In werkelijkheid maakten de schuldeisers van verzoekers vader, D. en de mensen die bij verzoeker hadden ingebroken, alsook degenen die zijn neef R. hadden bedreigd, allen deel uit van hetzelfde maffianetwerk"*, stelt de Raad vast dat verzoeker hierover nooit eerder iets heeft gezegd.

Verzoeker heeft nooit eerder, laat staan met die woorden, over de Albanese maffia gesproken. Noch op de Dienst Vreemdelingenzaken noch nadien tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, waar hij in totaal een drie tot bijna viertal uur uitgebreid en gedetailleerd werd gehoord, gaf hij op enig moment aan dat hij problemen zou hebben met en "de Albanese maffia" vreest, laat staan dat de schuldeisers van zijn vader, D. en diens kompanen, de personen uit het drugsmilieus waarin hij een tijdje tot zijn achttien in zou hebben vertoefd en die hij van een inval bij hem thuis verdenkt, en de personen die zijn neef R. zouden hebben bedreigd, allen deel zouden uitmaken van hetzelfde maffianetwerk. Aan die bewering kan dan ook niet minste geloof worden gehecht. Dat verzoeker hiermee dusdanig laat voor het eerst mee op de proppen komt, vermag geenszins de geloofwaardigheid van zijn verklaarde problemen en vrees te herstellen, doet er daarentegen verder afbreuk aan. Dit is allerminst ernstig en zet dan ook verzoekers al zeer wankel algemene geloofwaardigheid nog verder op de helling.

Verzoeker toont hoe dan ook niet aan dat hij een van hen bij een terugkeer naar Albanië dient te vrezen, zoals eerder werd vastgesteld, laat staan dat "de Albanese maffia" het op hem zou hebben gemunt en hij hen dient te vrezen. Hieraan wordt geen geloof gehecht.

Overigens, zelfs al zou geloof worden gehecht aan zijn beweringen dat de Albanese maffia hem zou viseren en naar het leven zou staan, *quod non in casu*, stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat deze alomtegenwoordig is in Albanië en de rest van de wereld, zodat niet wordt ingezien waarom België, of enig ander land ter wereld, voor verzoeker een veilig toevluchtsoord zou zijn.

Een algemene verwijzing naar (algemene informatie over) de Albanese maffia, criminaliteit zoals drugs- en mensenhandel, de Kanun en bloedwraak en corruptie bij de Albanese politie, is geenszins van aard anders te doen oordelen. Een dergelijke, loutere verwijzing volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe manifest in gebreke, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

4.6.5. Overigens repte verzoeker zelf eerder tijdens zijn gehoren met geen woord over de Kanun, laat staan over bloedwraak en het feit dat hij en zijn familie in een bloedwraak/vendetta verwickeld zouden zitten. Dat hij hier voor het eerst en plotsklaps in zijn verzoekschrift mee afkomt, is dan ook niet alleen laat(tijdig), doch daarenboven allerminst ernstig. Het ondergraaft voorts verzoekers geloofwaardigheid en die van zijn

verklaringen. Van bloedwraak is dan ook geenszins sprake. Verzoeker toont het tegendeel niet aan, waarbij de Raad eraan herinnert dat *in casu* de bewijslast op verzoeker rust. Integendeel zelfs, uit de verklaringen van verzoekers neef blijkt dat zijn familie in Albanië, met wie hij nog veel contact heeft, geen enkel probleem meer heeft gekend en dat alles ok is met hen (NPO neef, p. 14). Dat men het omwille van het verleden van verzoeker in Albanië enkel op diens neefje R. zou hebben gemunt en dat na diens vertrek uit Albanië de problemen voor de familie stopten, dit terwijl eerder geen geweld werd geschuwd en zelfs beweerdelijk een familielid, E. T., door hen zou vermoord, valt allerminst te rijmen met de thans, laatst voorgehouden versie in een bloedwraak te verkeren. Het bevestigt nogmaals en versterkt de manifeste ongeloofwaardigheid van het door verzoeker en zijn neefje voorgehouden relaas.

4.6.6. Op verzoeker, alsook zijn neef die eveneens in België om internationale bescherming verzoekt, rust eveneens de medewerkingsplicht, waaraan zij evenwel verzaken. Zo trachtte verzoekers neef intentioneel belangrijke informatie achter te houden voor de Belgische asielinstanties, wanneer deze op het Commissariaat-generaal naar nichtje X. werd gevraagd, zo stelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal vast, een vaststelling waarover het verzoekschrift met geen woord rept.

Tot op heden ontbreekt bovendien een objectief begin van bewijs van de door verzoeker alsook zijn neef voorgehouden feiten, en van de beweerd veelvuldige contacten van hun familie met de Albanese familie. Bovendien, en dit in het bijzonder, tonen zij niet in het minst aan daadwerkelijk enige, laat staan meerdere en ernstige pogingen te hebben gedaan om daadwerkelijk documenten ter staving ervan te (trachten te) bekomen.

Verzoeker, die in september 2018 oftewel inmiddels ruim zes jaar geleden Albanië, verliet en die eerst vergeefs in Frankrijk om internationale bescherming verzocht waar hij volgens zijn verklaringen drie jaar verbleef en die sedertdien al jarenlang in België verblijft, gaf tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 3 augustus 2022 aan dat hij *"misschien een verzoek kan indienen bij het (politie) commissariaat in Elbasan, dat ze mij al die documenten kunnen vrijgeven"* (NPO, p. 18). Intussen ligt dat gehoor op het Commissariaat-generaal begin augustus 2022 al meer dan twee jaar achter de rug en ontbreekt tot op heden van verzoekers beweerd veelvuldige problemen in Albanië, en van de vele contacten die hij en zijn familie in Albanië met de politie zouden hebben gehad, waarbij meermaals aangifte zou zijn gedaan en zaken zouden zijn aangeklaagd, elk begin van bewijs. Verzoeker toont zelfs niet aan de afgelopen jaren effectief enige inspanning te hebben gedaan om via de Albanese politie en of op een andere wijze objectieve bewijsstukken te verzamelen, waarmee hij aan de medewerkingsplicht verzaakt.

Waar tijdens diens persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 24 mei 2023 aan verzoekers neef werd gevraagd of hij via zijn ouders niet documenten zou kunnen opvragen van de krenen dat de familie naar de politie ging en de protection officer (PO) aangaf graag te hebben dat hij die documenten probeert te bekomen, en gevraagd werd alles voor te leggen wat zijn verhaal kan bevestigen (NPO neef, p. 13), en op het einde van het persoonlijk onderhoud nog eens het belang werd benadrukt alle papieren en bewijzen voor te leggen (NPO, p. 19 – 20), liet verzoeker nadien na nog enig stuk bij te brengen en ontbreekt heden, thans meer dan anderhalf jaar later, elk begin van bewijs van de beweerd problemen, de contacten met de familie, en toont verzoeker zelfs niet aan ooit effectief geprobeerd te hebben dergelijke stavingstukken te (trachten te) verkrijgen. Hij verzaakt hiermee opnieuw aan de op hem rustende medewerkingsplicht. Volgens verzoekers neef kwam het mesincident aan de school, waarbij hij werd bedreigd en zijn oom die tussenkwam werd vermoord, nochtans in het nieuws (NPO neef, p. 16), doch elk document dat dit kan staven ontbreekt.

Het totaal gebrek aan objectief bewijsmateriaal ter staving van de door verzoeker en zijn neef R. voorgehouden feiten ondermijnt mede en verder de geloofwaardigheid ervan.

De documenten die verzoeker en neef R. wel wisten neer te leggen, met betrekking tot E. T. en in bijzonder met betrekking tot diens overlijden, ondersteunen daarenboven niet in het minst hun verklaringen, doch druisen er daarentegen manifest tegen in, zoals de commissaris-generaal terecht en op goede grond vaststelt. Die vaststelling wordt in het verzoekschrift eveneens ongemoeid gelaten waardoor deze onverminderd gehandhaafd blijft. Die stukken hebben dan ook niet de minste bewijswaarde ter staving van de door verzoeker en zijn neef verklaarde problemen. Integendeel, ze versterken en bevestigen daarentegen de ongeloofwaardigheid van die door hen ingeroepen feiten.

4.6.7. Verzoekers relaas komt bijgevolg ongeloofwaardig en verzonnen over. Hij maakt zijn verklaarde problemen in en vrees bij terugkeer naar Albanië geenszins aannemelijk of geloofwaardig. De vraag naar nationale beschermingsmogelijkheden hiervoor is dan ook niet relevant.

4.7.1. Bovendien, los van de ongeloofwaardigheid van het relaas, blijkt uit de door de verwerende partij bijgebrachte recente informatie (COI Focus *"Albanië Algemene Situatie"* van 5 december 2023) dat in Albanië nationale beschermingsmogelijkheden voorhanden zijn. Albanië kent een beschermingssysteem voor

opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en in het algemeen hebben alle Albanese burgers hiertoe toegang.

Ofschoon hervormingen nog steeds nodig zijn, onder meer om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit de beschikbare informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De fundamentele mensenrechten en vrijheden zijn in Albanië verankerd in de Grondwet en zijn ondeelbaar, onvervreemdbaar, onschendbaar en gelden als de basis van de hele wetsorde. De Albanese Grondwet stipuleert ook dat alle internationale overeenkomsten, die door de Albanese wet geratificeerd zijn, voorrang hebben op de binnenlandse wetten die er eventueel niet compatibel mee zouden zijn. Albanië beschikt over een functionerend rechtssysteem, uitgeoefend door rechtbanken van eerste aanleg, beroepshoven en daarboven het Hooggerechtshof. De rechten van verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden wettelijk gegarandeerd. De overheid respecteert deze rechten doorgaans ook, hoewel processen niet altijd in het openbaar gevoerd worden. Voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand zijn aanwezig en de Albanese overheid zet in op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Het aantal zaken waar gratis juridische bijstand wordt geboden stijgt, vooral ook in zaken tegen daders van huiselijk geweld. Uit de informatie blijkt verder dat de politie over het algemeen op afdoende wijze functioneert, snel reageert en in het belang van de burger. Indien de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren kunnen er verschillende stappen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen (burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) en bij de Ombudsdienst) en dat wangedrag van politieagenten niet zonder meer wordt gedoogd en kan leiden tot sanctionerende (administratieve) maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Tevens blijkt dat de laatste jaren in deze context verschillende concrete maatregelen op het terrein werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie (o.a. bodycams, onestopshops, meldingsapps). Ten slotte blijkt nog dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen de nog steeds endemische corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen heeft ondernomen om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden, waaronder de oprichting van een speciale anticorruptierechtbank (SPAK), the justice reform package, de wet op de algemene doorlichtingsprocedures (Vetting Law), de wet op de klokkenluiders en een aantal opeenvolgende intersectorale strategieën die wel degelijk een effect hebben op het terrein en die zich geleidelijk ook meer richten op *highlevel* corruptie. Uit de informatie blijkt verder dat Albanië al jarenlang initiatieven neemt tegen de nog steeds alom aanwezige georganiseerde misdaad, zoals politieoperaties en internationale (politie) samenwerkingsverbanden en een getuigenbeschermingsprogramma. Er is in Albanië sprake van een crimineel ecosysteem waarin criminele netwerken verbonden zijn met lokale maffiafamilies en dat zich toelegt op drugs- en mensenhandel. In de zomer van 2023 is de SPAK erin geslaagd niet alleen topmannen uit de onderwereld, maar ook verschillende topmannen bij politie en justitie te arresteren in een grootschalig, internationaal onderzoek naar georganiseerde misdaad (drugshandel). Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CDP) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie (kwetsbare) burgers die zich in hun (mensen)rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Door gebrekkige implementering van de wetgeving en door gebreken of integriteitskwesties bij veiligheidsdiensten en gerecht kunnen mensen in specifieke situaties kwetsbaar blijven. Voor organisaties binnen de burgermaatschappij, die vrij en robuust aanwezig is in Albanië, is het mogelijk om voor deze mensen ongehinderd toegang te faciliteren tot verdere bescherming door de autoriteiten.

De door verzoeker in zijn verzoekschrift aangehaalde en bij het verzoekschrift bijgebrachte rapporten en artikelen, die overigens minder recent zijn, kunnen geen afbreuk doen aan de hoger gemaakte analyse over nationale bescherming in Albanië. De Raad betwist in de voorgaande analyse niet dat er nog ruimte voor verbetering is en dat corruptie en de effectiviteit van de reeds genomen maatregelen een pijnpunt blijft, doch uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel niet dat er in Albanië sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn in dit geval.

Dat corruptie in Albanië nog steeds een wijdverspreid fenomeen is en dat er, onder meer op het vlak van de effectiviteit van de wetgeving en de beschermingsmaatregelen en van het vertrouwen in de Albanese autoriteiten, nog vooruitgang te boeken is, betreft een gegeven dat in de voormelde motivering en door verweerder voorgelegde aanvullende nota met recente landeninformatie uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit wordt *in casu* niet betwijfeld doch mee in acht genomen. Dit gegeven doet evenwel geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten, zoals duidelijk en genoegzaam blijkt uit de door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie en zoals door verzoeker op generlei wijze wordt ontkracht of weerlegd, redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de

Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming bieden en dat verzoeker zich toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Gelet op hetgeen voorafgaat, wordt besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-) problemen de Albanese autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

4.7.2. De voorgaande conclusie vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Albanië recent opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoeker om internationale bescherming een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het EVRM, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van het EVRM zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

4.7.3. Het is bijgevolg aan verzoeker om aannemelijk te maken dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Albanese overheid voor bescherming.

Uit niets blijkt en verzoeker toont niet aan dat in geval van eventuele problemen in de toekomst in Albanië hij zich, zo nodig en zo hij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, geen toegang zou kunnen verschaffen tot nationale bescherming in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont het tegendeel niet aan. In zoverre hij voorhoudt dat de politie hem en zijn familie met betrekking tot hun verklaarde problemen in het verleden niet of niet afdoende zou hebben geholpen, herhaalt en benadrukt de Raad dat aan die verklaarde problemen en beweerd veelvuldige contacten met de Albanese politie, waarvan niet het minste begin van bewijs wordt voorgelegd, geen geloof wordt gehecht. Om die reden wordt evenmin geloof gehecht aan zijn beweerd (negatieve) ervaringen met een gebrekkig, passief of corrupt optreden vanwege de Albanese politie. Verzoekers verklaringen dienaangaande zijn ongeloofwaardig en hij weet hierin aldus allerminst te overtuigen. Verzoeker kan zich hiervoor derhalve niet (dienstig) steunen om een gebrek aan nationale bescherming(smogelijkheden) in zijn land van herkomst aannemelijk te maken.

De Raad stipt nog aan dat verzoekers verklaringen dat in een ver verleden hij als drugsdealer tegen de lamp is gelopen en een aantal keer gearresteerd werd door de anti-drugsbrigade het daadwerkelijk optreden van de Albanese politie- en ordediensten ondersteunen.

4.7.4. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift op zeer algemene wijze beweert dat hij bij terugkeer naar Albanië geen recht zou hebben op een eerlijk proces, verklaarde hij nooit eerder dat, laat staan waarom er een proces tegen hem zou plaatsvinden. Hij maakte nooit eerder gewag van enig proces tegen hem, noch van het feit dat hij er geen recht zou hebben op een eerlijk proces en beperkt zich hoe dan ook louter en alleen tot blote beweringen die hij niet met enig bewijs ondersteunt.

De Raad benadrukt dat uit voornoemde informatie blijkt dat in Albanië de rechten van verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden wettelijk gegarandeerd zijn.

Gelet op het voorgaande, weet verzoeker dus allerminst te overtuigen. Dat hij hiermee bovendien pas voor het eerst in het verzoekschrift mee afkomt, en zulke nochtans ernstige zaken zomaar zonder meer opwerpt zonder dit verder toe te lichten en enigszins te onderbouwen, is allerminst ernstig.

Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 6 van het EVRM wordt er nog op gewezen dat deze verdragsbepaling volgens vaste rechtspraak, ook van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, niet van toepassing is op beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008; RvS 13 december 2011, nr. 216.638; RvS 7 juli 2006, nr. 161.169).

4.8. In weerwil van wat op algemene wijze in het verzoekschrift wordt voorgehouden, wordt wel degelijk rekening gehouden met verzoekers verklaringen inzake zijn problemen en die van zijn familie en de bedreigingen aan hun adres in Albanië. Er wordt wel degelijk en afdoende rekening gehouden met het geheel van zijn verklaringen, en die door zijn neef afgelegd, en de door hen aangebrachte documenten, op grond waarvan de Raad in navolging van de commissaris-generaal besluit dat hieruit geenszins een nood aan internationale bescherming in hun hoofde blijkt of kan worden afgeleid. Verzoeker toont het tegendeel niet.

De Raad herhaalt dat verzoeker zijn verklaarde problemen in Albanië, die geen verband houden met de criteria uit het Vluchtelingenverdrag doch volledig buiten het toepassingsgebied ervan vallen, en vrees bij terugkeer niet geloofwaardig maakt. De verklaringen van verzoekers neef, bekeken op zich alsook vergeleken met die van zijn oom, bevestigen en versterken het ongeloofwaardig karakter ervan. Hun relaas komt volledig verzonnen en leugenachtig over.

Daarnaast wordt benadrukt dat in Albanië nationale bescherming voorhanden is en verzoeker niet aantoont dat in geval van eventuele problemen in de toekomst in Albanië hij hiertoe geen toegang zou hebben en hier geen beroep op zou kunnen doen.

4.9. Een loutere verwijzing naar algemene rapporten en artikels volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem of haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op het voorgaande, totaal in gebreke (*cf.* RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

4.10. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin wordt een kennelijke beoordelingsfout aangetoond.

Verzoeker geeft evenmin aan op welk beginsel hij doelt waar hij zich, naast het kort zonder meer vernoemen van het zorgvuldigheidsbeginsel, beroept op "het beginsel van behoorlijk bestuur". Ook preciseert hij niet waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt deze schending niet op dienstige wijze uiteengezet.

Met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de

akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoeker blijkt dat hij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Hij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal, alsook de Raad, in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.11. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

4.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS